[illegible]

સિન્ધુને ચાર.

[illegible]

ફત્તાહોડે "અહા".

[illegible]

કિંમત રૂ. ૦-૫-૦

[illegible]

દીબાચા.

સાહેબો,

ગાના અયસી શય હે, કે જીસસે હરએક જી-શઉર ઉસકી ખુબીકો પેહ-છાનતા હે, ઇનસાન તો ગાન તાનકે સુરસે મસ્ત હો-જાતે હેં, લેકીન હયવાનભી ઉસસે ખુશ હોતે હેં.

જો લોગ ગાન તાનકે શોકીન હેં, વોહ હમેશા નઈ નઈ તર્ઝકે ગાનોંકી તલાશમેં રેહતે હેં. મેંને ગાનોંકી દસ કિતાબેં અલગ અલગ છાપ કર શાયે કી હેં. ઓર ઉનમેં હર કિસમકે ગાને, દાખીલ કીયે ગયે હેં. લેકીન શૌકીન લોગ નઈ કિતાબેં તલબ કરતે હેં, ઇસલીયે ફીલ-હાલ યે કિતાબ "વિસાલે યાર, ઉર્ફે કવ્વાલીકી બાહાર." છપવા-કર શાયે કી હે. ઉમ્મીદ હે, કે શૌકીનોંકો ઝુરૂર પસંદ આયેગી. કયું કે ઇસમેં ચુનીદા ગઝલેં, વ-ગયરા દીલ-પસંદ ચીઝેં હેં.

ઈસ કિતાબકે સિવાયે દુસરી ગાનોંકી ઓર દીની કિતાબેં હમારે પાસ મૌજુદ હેં. જીનમેંસે ચંદ કિતાબોંકે નામ ઇસકી પુશ્ત-પર લીખ્ખે ગયે હેં. કિતાબોંકી ફેહરીસ્ત મુફ્ત રવાના કી-જાયેગી.

મુ. બીલીમોરા | દેગડી સ્ટ્રીટ. | રાકીમ દુઆગો, | મીર સૈયદઅલી કાદરી.

બનાવનાર તથા છપાવી પ્રગટ કરનાર

મીર સૈયદઅલી કાદરી, બીલીમોરીઆ.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—દેગડી સ્ટ્રીટ **બીલીમોરા.**

[illegible] બીગના બજાર ચોકી પાસે આવેલા “શંકર” પ્રીન્ટીંગ

[illegible] નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ **નીકમે** છાપ્યું.

વિસાલે યાર,

ઉર્ફ

કવ્વાલીકી બહાર.

હિસ્સા પહેલા.

ગઝલ. ૧

હર શયમેં તુ પ્યારે જલ્વા દીખા રહા હે,
હયરાં બનાકે પ્યારે બન બન ફીરા રહા હે.
ગુલશનમેં ફુલ બન-કર હર શાખ-પર તુ મેહકા,
કહીં શોરે બુલબુલ બન ગુલ પર મચા રહા હે.
હર નખ્લ ઓર ગુલ-પર દેખા જો નુર તેરા,
સલ્લે અલાકા બુલબુલ ગોગા મચા રહા હે.
કહીં મુસા ઓર હારૂન કહીં ઇસા ઓર દાઉદ,
કહીં મીમ બન-કર અહમદ કલમા પડ્કા રહા હે.

કહીં સાજીદ ઓર મસજુદ કહીં તાલીબ ઓર મતલુબ,
હર રંગમેં તુહી તુ મુખડા દીખા રહા હે.
મસજીદમેં બુત-કદેમેં કાઅબેમેં તુ પ્યારે,
કીસ કીસ તરેહ તુ પ્યારે મુજકો લુભા રહા હે.
મુદ્દતસે મુંતેઝીર હે દીદારકા તુમ્હારે,
નાકીસકો ઈશ્ક તેરા દર દર ફીરા રહા હે.

ગઝલ. ૨

મોહંમદ મુસ્તફા સલ્લે અલા નુરે ખુદા તુમ હો,
રીસાલત ખત્મ હે તુમ-પર હુબીબે કીબ્રીયા તુમ હો.
પડા રોતા હે બે-કસ હીંદમેં યે ઈસ તરેહ શાહા,
મુઝે જલ્વા દીખા-દો દીલકી અય સાહેબ દવા તુમ હો.
યેહી મેરી તમન્ના હે યેહી હે આરઝુ દીલકી,
બુલા લીજે વહાં શાહા જહાં રૌનક-ફીઝા તુમ હો.
તુમ્હારે દસ્તે શફ્ક-કતસે મેરે દીલકો હુઈ તસકીં,
મેરે ઈસા મગર સચ હે કે મહબુબે ખુદા તુમ હો.
બડા રૂત્બા હે સબ પયગંબરોંમેં આપકા બે-શક,
કલામુલ્લાહ શાહીદ હે કે ખત્મુલ-અંબીયા તુમ હો.
પીલાદો અબ તો મુઝકો શરબતે દીદાર યા હઝરત,
તુમ્હીં આલમકે મકસદ હો હમારે મુદ-દઆ તુમ હો.

વસીલા હશ્રકે દીનકા યે વાહીદ તુમસે કેહતા હે,
શફાઅતકે લીયે મેરી મોહંમદ મુસ્તફા તુમ હો.

ગઝલ. ૩

હોતા હે સદા જીક્ર ખુદાકા મેરે દીલમેં,
મહબુબે ઈલાહીકા હે હુજરા મેરે દીલમેં.
જલ્વા મેરી આંખોંમેં નકશા મેરે દીલમેં
આ–જા મેરી આંખોંમેં સમા–જા મેરે દીલમેં.
બસ જાઉં ઇસી હીંદસે બસ–જાયે ઇલાહી,
મક્કા મેરી આંખોંમેં મદીના મેરે દીલમેં.
પડહતા હે હમેશા કોઇ અલ્લાહસા મુશતાક,
અસ્માયે મોહંમદકા વઝીફા મેરે દીલમેં.
મહબુબ કીસી તરેહસે લેલે મેરે દીલકો,
રેહતા હે મેરા ચાહને–વાલા મેરે દીલમેં.
આતી હે મોહંમદહી મોહંમદકી સદાયેં,
અકબર હે મોહંમદહી સમાયા મેરે દીલમેં.

ગઝલ. ૪

રંગ લાઈ હે જહાંમેં મુસ્તફાઇ આપકી,
ફીર ગઈ સારી ખુદાઈમેં દુહાઇ આપકી.

આગે આગે આપ ભેજી વહાં ગુનેહ-ગારોંકી સફ,
લે-ચલી જન્નતમેં હુમકો પેશવાઇ આપકી.
થી મેરી કીસમત કહાં પાતા મોહંમદ-સા નબી,
અય ખુદા કુરબાન યે હે કીબ્રીયાઇ આપકી.
આંખેં કયા રૌશન હુઇં આલમ મુનવ્વર હો-ગયા,
આશીકો અલ્લાહને સુરત દીખાઇ આપકી.
અય શહે આલમ મદીનેમેં હુમેં બુલવાઇયે,
સલ્તનતસે હે ફુઝું હુમકો ગદાઇ આપકી.

ગઝલ. ૫

ગર ઉલફતે નબીમેં અય દીલ ફીગાર હોતા,
દાગોંસે સીના અપના રશ્કે બહાર હોતા.
ગર હીંદસે બુલાતે તીબામેં મુજકો શાહા,
કયું અયસા મેં તડપતા કયું અશ્ક-બાર હોતા.
જો બખ્શતા ખતાયેં સદકેમેં મુસ્તફાકે,
બંદોંમેં મેંભી યા રબ તેરે શુમાર હોતા.
કરતે ન જો શફાઅત તુમ આસીયોંકી મવલા,
દરીયાયે ગમસે બેડા કયું-કર યે પાર હોતા.
ઉમ્મીદ હોતી કયુંકર બખશીશકી આસીયોંકો,
તેરા ન-જો સહારા રોજે શુમાર હોતા.

નબ્બાબ મુઝપે ખુલતા સબ રાઝે નહુનો અક-રબ,
ગર દીલકે આઇને-સે ઝાઇલ ગુબ્બાર હોતા.

ગઝલ. ૬

ઉસ દીલે વહુશીકી વહુશતને તો રૂસવા કરદીયા,
ખુદ તો દીવાના બના મુજકો તમાશા કર દીયા.
વહાં અહુદ બન-કર હુવા મુસાકી આંખોંમેં અયાં,
મીમ બન-કર ભાંપને-વાલોંસે પરદા કર દીયા.
કુમ બે-ઈજ-નીલ્લાહુ ઇસાકી દલીલે ઇજઝ થી,
ફખ્ર હે ઠોકરને તેરી મુરદા ઝીંદા કર દીયા,
શાને ખાલીકને દીખાયે દો કરીશ્મે ઇશ્કમેં,
દર્દ દીલ મુજકો દીયા તુમકો મસીહા કર દીયા.
થા અનલ-હુક હુક મગર ગુસ્સા થા યુ મનસુર પર,
બનકે આશીક કયું તુ ઇફ્શા રાઝ મેરા કર દીયા.
કયું ફીદા મહમુદકા ઉસ-પર નહો ઈમાનો દીં,
જીસકી નઝરે લુત્ફને બંદેકો મવલા કર દીયા.

ગઝલ. ૭

મદીનેમેં થા રબ હો મદફન હમારા,
વતન હો મોહમ્મદકા મસ્કન હમારા.

ન-છુટેગા હમસે મદીનેકા ગુલશન,
કે બુલબુલ હેં હમ વોહ નશીમન હમારા.
ઇલાહી ગુલામોં-મેં બદફૃદ-દુજાકે,
કયામતમેં કર નામ રૌશન હમારા.
સુના જબસે પયગામ મન જારા કબરી,
હે દીલ ઓફ્ મેહશરસે અય-મન હમારા.
અગેસ-ના રસુલે દો-આલમ અગેસ-ના,
ઝમાના હે બે-તરેહ દુશ્મન હમારા.

ગઝલ. ૮

પ્યારા હે વોહ કયા સલ્લે અલા નામે મોહંમદ,
કીસ શૌકસે લેતા હે ખુદા નામે મોહંમદ.
હરદમ હે તસવ્વુર મેરી આંખોંમેં નબીકા,
હે દીલકે નગીને-પે ખુદા નામે મોહંમદ.
અલ્લાહ જુદા ઉનસે ન વોહ હકસે જુદા હેં,
લા-રેબ હે ખાલીકસે મીલા નામે મોહંમદ.
હર હર્ફે મોહંમદમેં હે ખુદ જલ્વયે કુદરત,
તુમ ગઆેરસે દેખો તો જરા નામે મોહંમદ.
હર દર્દકે હર મર્ઝકે હે વાસ્તે ઇકસીર,
બીમારકો દેતા હે શીફા નામે મોહંમદ.

રૂત્બા યે કીસીકો ન મીલા ઓર ન મીલેગા,
હે અરશે બરીં પરભી લીખા નામે મોહંમદ.
નવ્વાબ વોહી હોવેગા બસ ખુલ્દમેં દાખીલ,
હે સદક–સે જીસને–કે લીયા નામે મોહંમદ.

ગઝલ. ૯

મખદુમ અલી અહમદ તેરી કલીયરકી નગરીયા,
આંખોંમેં બસી હે,
દુખીયા હું બહોત લીજો પીયા મોરી ખબરીયા,
અબ જાન ચલી હે.
નયના તોરે મતવારે હેં ઓર દીલમેં ઉમંગ હે,
કયા સાબીરી રંગ હે,
કયું ન મેં ઈતરાઉં સખીરી મોરી ચુંદરીયા,
સાબીરને રંગી હે.
દુવારેપે તેરે આઉં દીયે ઘીકે જલાઉં,
બીપતાકો સુનાઉં,
ખુશ હોકે ચડાઉં તેરે રોઝેપે ચદરીયા,
યેહ મનમેં બસી હે.
સાબીર પીયા મુજકો તેરી આસ લગી હે,
ગો દુખ ચલી હે.

મંઝધારસે અબ પાર લગાદે મોરી નાવરીયા,
તુ હક્કા વલી હે.
દસ બીસ સખીયોંમેં બુરી એક સખી હું.
જો દુવારેપે ખડી હું.
ઇન સબરોંકે હાથોંસે મોરી ભરદે ગગરીયા,
કયું દેર લગી હે.
જાતે હેં હકીમ આજ સુનો જાનીબે કલીયર,
મખદુમકે દર પર.
ચલ દેખ સખી અબ તુ કલીયરકી નગરીયા,
કયા ધુમ મચી હે.

ગઝલ. ૧૦

હમ સરવરે જીલાંસે દીલ અપના લગા બયઠે,
મહબુબકે નકશેકો આંખોંમેં જમા બયઠે.
કયા શાન હે અલ્લાહ-રે બગદાદકે આકાકી,
રૂત્બા વોહ વીલાયતકા અલ્લહસે પા બયઠે.
મહબુબ બને રબકે મકબુલ હુયે સબકે,
જબ દોશપે કદમોંકો હઝરતકે ઉઠા બયઠે.
તાઅરીફ બયાં કયા હો બગદાદકે કુચેકી,
ફીરદોસમેં જા-પહોંચે રોઝેમેં જો જા બયઠે.

કુરબાન ફલક પર થે ખુરશીદો કમર દોનોં,
જબ વોહ રૂખે તાબાંસે પરદેકો ઉઠા બયઠે.
અલ્લાહકી સુરતકા ઇસ ઉસકો દીખા જલ્વા,
જીસ જીસકો તજલ્લી વોહ સુરતકી દીખા બયઠે.
શાહીકા મઝા પાયા જીસને-કે ગદાઇ કી,
વોહ અર્શપે જા પહોંચે જો સરકો ઝુકા બયઠે.
કુરબાન મેં સખાવતકે સદકે મેં ઇનાયતકે,
બીગડી હુઇ કીસમતકો રહમતકે બના બયઠે.
મજનુંકી તરેહ સરમેં સવદાયે મોહબ્બત હે,
ઉસ ગય-રતે લયલાસે દીલ હમ જમા બયઠે.
એક લુત્ફ નયા આયા ફારૂકકો જીનેકા,
જબ દીલકો મોહબ્બતમેં હઝરતકી જમા બયઠે.

ગઝલ. ૧૧

જો હો યાદે હકમેં ફના ચુપકે ચુપકે,
વોહ બનતા હે બંદા ખુદા ચુપકે ચુપકે.
મુઝે કયું ન-બખશેગા બારે ઇલાહી,
મેં પરહતા હું સલ્લે-અલા ચુપકે ચુપકે.
અરે ગાફીલો ખાબે ગફલતસે જાગો,
અજલ દે-રહી હે સદા ચુપકે ચુપકે.

ઇસ ઉમ્મતકી ખાતીરસે આલે નબીને,
કટાયા હે રનમેં ગલા ચુપકે ચુપકે.
મુઝે કોઇ દેવે જો ખાજાકા સદકા,
મેં દેતા હું ઉસકો દુઆ ચુપકે ચુપકે.
બંધા ઝુલ્ફે હઝરતકા જબસે તસવ્વુર,
મેં વલ-લયેલ પરહને લગા ચુપકે ચુપકે.
વોહી સબસે બેહતર હે દુનિયામેં મુઝતર,
જો કરતા હે યાદે ખુદા ચુપકે ચુપકે.

ગઝલ. ૧૨

બશર નુરે રબ્બુલ-ઉલા બનકે આયા,
નયે રંગસે જા-બજા બનકે આયા.
બને અંબીયા અવલીયા સબ બરાતી,
જો દુલ્હા હુબીબે ખુદા બનકે આયા.
કુલીર રૂહો મીન અમરે રબ્બીકે નગમે,
સુનાતા હુવા માહ-લીકા બનકે આયા.
કહીં લાલા વ ગુલ કહીં ચાંદ સુરજ,
તજલ્લાયે અરઝો સમા બનકે આયા.
અગર લહેર આઇ બના શકલે ગૌહર,
જો મૌજ આ-ગઇ બુલબુલા બનકે આયા.

કહીં અવલીયા બનકે શાને દીખાઈ,
કહીં આશીક મુબતીલા બનકે આયા.
કહીં શકલે ઇસા કહીં શકલે મુસા,
કહીં યુસુફે દીલ-રૂબા બનકે આયા.
બહોત ગુલ ખીલે ઇસ જહાંમેં વલેકીન,
બહાર આઈ જબ મુસતફા બનકે આયા.

ગઝલ. ૧૩

કોઈ આશીકે ગીરફતાર ઇશ્કમેં પડા હોગા,
તો ઇઝરાઈલકે આનેસે પેહલે-હી મરા હોગા.
જબ ઇઝરાઈલ આવેગા તો આશીક હંસકે બોલેગા,
મેરી લયલા મીલાદે તુ તુરા એહસાન બડા હોગા.
કહા હકને તુ કર સીજદા તો મજનુંને કહા હકસે,
મેરા સીજદા હે લયલાકો તુ કયા ઉસસે બડા હોગા.
ખુદા-યા શકલ લયલાકી અગર તુ બનકે આ-જાયે,
તો તનસે સર જુદા કરકે તેરે આગે ધરા હોગા.
નહીં ખાહીશ તેરી જન્નતકી ફકત ખાહીશ હે લયલાકી,
મેરી લયલા મીલાદે તુ તેરા એહસાન બડા હોગા.
અરે ઝાહીદ બતાતા હું પતા ઉન આશીકોંકા મેં,
ગલી માઅશુક-કી હોગી વહાં આશીક ખડા હોગા.

ગઝલ. ૧૪

હમે આખીર હે લાઝીમ નઝઝારા કર લેના,
ખુદાસે કામ પડા હે બુતો ખબર લેના.
ચલા તુ હે તરફે કાઅબા દેખ અય હાજી,
જો દયેર રાહમેં આયે તવાફ કર લેના.
હુજુમ હોગા બહોત જલ્વ–ગાહે હશ્રમેં યાર,
અગર પહોંચ ન–સકું મેરી ખબર લેના.
ગલેસે કત્લકે દીન અઝુ અઝુ કેહતા હે,
મેરી તરફસેભી ખંજરકો પ્યાર કર લેના.
તડપકે મોંહસે કલેજા નીકલ પડે ન અમીર,
બહોત જો દર્દ ઉઠે દીલપે હાથ ધર લેના.

ગઝલ. ૧૫

નાસેહા મત કર નસીહત દીલ મેરા ઘબરાયે હે,
મેં ઉસે સમઝું હું દુશ્મન જો મુઝે સમઝાયે હે.
વસ્લકી પેહલી હે શબ યે વોહ પરી શરમાયે હે,
ઘટતી હે રાત જું–જું દીલભી ઘટતા જાયે હે.
પાન ચાબા ઉસ પરીને લબમેં હે સુરખી નમુદ,
પાનકી લાલીકે આગે લાલભી શરમાયે હે.

આંખોંમેં સુરમા લગા દાંતોંમેં હે મીસ્સી જડી,
વાહરે ચોટી યે તેરી સેંકડોં બલ ખાયે હે.
વાહરે શોરે મોહબ્બત ખુબ યે છીડકા નમક,
ઉસ્તખાં મેરા હુમા કીસ કીસ મઝેસે ખાયે હે.

ગઝલ. ૧૬

ગવારા જબ ન–કી અલ્લાહને ફુરકત મોહંમદકી,
બુલા–કર ધુમસે કી અર્શ–પર દાઅવત મોહંમદકી.
અદબ તુજકો હરીમે પાકકા અબ શોક લાઝીમ હે,
યે હે રૌઝા મોહંમદકા યે હે તુરબત મોહંમદકી.
નતીજા હમકો મીલ–જાયે હમારી જાન દેનેકા,
નઝર આયે જો મરકદમેં હમેં સુરત મોહંમદકી.
બુલા–કર અર્શ–પર મેઅરાજમેં ખુદ ઉનસે બાતેં કીં,
બડહાઇ કીસ કદર અલ્લાહને ઇઝ–ઝત મોહંમદકી.
ઈરાદા જબ કીયા અલ્લાહકે ઇઝહારે કુદરતકા,
બનાઈ પેહલે અપને નુરસે સુરત મોહંમદકી.
તુલે–થે જીસ કદર કુફ્ફાર ઇજાયે મોહંમદ પર,
મુસલમાં હો–ગયે વોહ દેખ–કર અઝમત મોહંમદકી.
ઝરૂરત ખીઝરકી કયા વાદીયે તીબામેં અય નાતીક,
મુઝે તો લે–ચલી હે આકે ખુદ હસરત મોહંમદકી.

ગઝલ. ૧૭

જો મુજરીમ ખતાયેં મુકર જાઇંગે,
ગુનાહોં-કે દફતર કીધર જાઇંગે.
તેરે દરસે ઉઠ-કર કીધર જાઇંગે,
યેહી આસ્તાને પર મર જાઇંગે.
હસીનોંકો જબ-તક રહેગા ગુરૂર,
જવાનીકે દીનભી ગુજર જાઇંગે.
ફંસા જીનકા ગેસુકે ફંદેમેં દીલ,
વોહ દામે બલાસે કીધર જાઇંગે.
હમેં ખુલ-ગયા ઉનકે જાનેકા હાલ,
વોહ બે-શક રકીબોંકે ઘર જાઇંગે.

ગઝલ. ૧૮

જુદાઇ આપકો મંઝુર થી હમસે અગર પેહલે,
કીયે થે કઓલ એ·ર ઇકરાર યે કયા જાન-કર પેહલે.
બડે-હી બે-મુરવ્વત હેં યે સબ માઅશુક દુન્યાકે,
ઉઠાતે કયું મુસીબત જાનતે યે હમ અગર પેહલે.
વોહી ગુસ્સેકી બાતેં હેં વોહી કીસ્સા લડાઇ હે,
વોહી ઝગડા બખેડા હે જો થા આઠોં પહેર પેહલે.

મેરી જાન તુમહી-સે પેહલે પહેલ દીલકો લગાયા હૈ,
કભી ચાહા નહીં હમને કીસીકો ઉમ્ર-ભર પેહલે.
લીયા ગર નામ જાનેકા તો મેરી જાન જાયેગી,
સફર કરનેસે સાહેબકે મેરા હોગા સફર પેહલે.
ગંવાતે જાન કયું અપની લગાતે કીસ-લીયે દીલકો,
તુમ્હારી બે-વફાઇકી અગર હોતી ખબર પેહલે.

ગઝલ—૧૯

હમારે દીલકો હો કયસે તસકીં, ન-પાયેં જબતક ખબર તુમ્હારી,
તુમ્હારી પુરકતમેં હાયે જાનાં, હૈ ઝીંદગાની ઇધર હમારી.
નહીં બેહલતા હૈ દીલ દફનમેં, બુલાલો અપનેહી તુમ વતનમેં,
બ-જુઝ તુમ્હારે ન ચયેન આવે, તો હોવે કયસી ગુજર હમારી.
લીખા-થા રોઝે અઝલસે કિસમતમેં યે હમારી જો દેખતે હેં,
લીયે ફકીરકા જોગ હમને, ઇસીમેં અપની ઉમર ગુજારી.
તુમ્હારી ફુરકતમેં હમને કયા કયા, મુસીબતેં અબ ઉઠા રહા હૈ.
તુમ્હેં નહીં હૈ કુછ ઇસકી પરવા, ઓ બે-ખબર લો-ખબર હમારી.
જો જીકરે આહીકમેં ઉમર તેરી, ગુજરતી મહબુબ ખુબ હોતા,
ખુદાકે નઝદીક રોઝે મેહશરમેં, કુછ તો હોતી કદર હમારી.

ગઝલ—૨૦

ઉસ નુરે મુજીસ્સીમને લુભાયા મેરા દીલ હે,
યા રબ તેરે મહબુબ–પર આયા મેરા દીલ હે.
શયદા રૂખે મહબુબે ખુદાકા મેરા દીલ હે,
કુરઆંકી કસમ મોઅમીનો કાબબા મેરા દીલ હે.
તુ હુરકા શયદા હે મેં–હું આશીકે અહમદ,
ઝાહીદ તેરે દીલસે તો યે અછ્છા મેરા દીલ હે.
બન–જાયે અગર ખાના નાબ–લેને મોહંમદ,
દાબવા મેં કરૂં અરશે મોઅલ્લા મેરા દીલ હે.
વહશી જો ખરીદારે હુસ્ન હેં ઉન્હેં દેખો,
મેં બેચ–ચુકા હું યે પરાયા મેરા દીલ હે.

ગઝલ—૨૧

કોનસે દીલમેં નહીં રંગ રંગીલા મેરા,
હર નઝરમેં હે બસા છેલ છબીલા મેરા.
દાગ ઈસીયાંકા મીટા–દેગા મેરે દામનસે,
રંગે ઈશ્કાંમેં ડુબા દેગા રંગીલા મેરા.
ખાજા સાહેબ હે મોઈ ગૌસે મુકર્રબ હામી,
એકસે એક હે બડ ચડકે વસીલા મેરા,

દરસે ખ્વાજાકે મેં ઇનઆમ જો–લે કરકે ટલા,
ખ્વાજા–વાલોંને રખા નામ હટીલા મેરા.
હક પરસ્તીકા તમાશા નજર આયા સબકો,
આયા અજમેરમેં જબ છેલ છબીલા મેરા.
અય તજમ્મુલ હે દીલો જાનો જીગરકા માલીક,
વોહ રંગીલા વોહ છબીલા વોહ સજીલા મેરા.

ગઝલ—૨૨

નુરે પુરકાન હે જો સબ નુરોંસે ઉજલા નીકલા,
પાક વોહ જીસસે યે અનવારકા દરીયા નીકલા.
હકકી તૌહીદકા મુરઝાહી ચલા–થા પોદા,
નાગ–હાં ગયેબસે યે ચશ્મયે અસફા નીકલા.
યા ઇલાહી તેરા પુરકાન હે કે એક આલમ હે,
જો ઝુરૂરી થા વોહ સબ ઇસમેં મોહૈયા નીકલા.
સબ જહાં છાંટ ચુકે સારી દુકાનેં દેખી,
મયે ઇરફાંકા યેહી એકહી શીશા નીકલા.
કીસસે ઇસ નુરકી મુમકીન હો જહાંમેં તશબીહ,
વોહ તો હર બાતમેં હર વસ્ફમેં યકતા નીકલા.
હે કુસુર અપના–હી અંધોંકા વ–ગર ન વોહ નુર,
અયસા ચમકા હે સદ નૈયરે બયઝા નીકલા.

ગઝલ—૨૩

જનાબે મોહંમદકી કાલી કમલીયા,
દો-આલમસે દેખી નીરાલી કમલીયા.
ખુલી ચાંદની ચાંદ બદલીસે નીકલા,
રૂખે પાકસે જબ હટાઈ કમલીયા.
ગીરી જે-ખુદીમેં જો હજરતકે સરસે,
ફરીશ્તોંને ફૈરન ઉઠાલી કમલીયા.
ગુનેહ-ગારભી હોંગે દામનમેં ઉસકે,
ન-જાયેગી જન્નતમેં ખાલી કમલીયા.
ઉજાલા જમાનેમેં ફયલા ગઈ હે,
ન્યારે મોહંમદકી કાલી કમલીયા.

ગઝલ—૨૪

નઝ્ઝારા ઠેહરતા નહીં ચેહરેપે નજર ભી,
આયના-ભી હયરાં હે સુરજ-ભી કમર ભી.
કયા શાને ખુદાઈ તેરી સુરતસે અયાં હે,
હેં શેફતા હુરેં-ભી મલાયેક-ભી બશર ભી.
અય માહે અરબ દેખકે તેરે લબો દંદાં,
શરમીંદા હુવા લાલભી મીરજાં-ભી ગૌહર ભી.

જબસા કે બનાના તેરા ખાલીકકો થા મંઝુર,
રૂખસારભી વયસે દીયે કદભી કમર ભી.
જબસે કે મદીનમેં તજલ્લી તેરી ફયલી,
હર ઘરભી મુનવ્વર હુવા દીવારભી દર ભી.
કાઅબા-ભી હે અબ-તક તેરી ખુશબુસે મોઅત્તર,
મકકે–કા હરએક કુચાભી પથ્થરભી શજર ભી.
અય બાદશાહે હર દો-સરા નામસે તેરે,
દીલભી મેરા માઅમુર હુવા જાંભી જીગર ભી.

ગેઝલ—૨૫

રૂખસારપે ખત ખાઇ હુઇ ઝુલફે દુતા હે,
યા ચાંદપે છાઇ હુઇ ઘંઘોર ઘટા હે.
કયું ઔદા ન–હોઆયેં શહીદાંને મોહબ્બત,
પા–ઝેબકી ઝંકારમેં કુમ કુમકી સદા હે.
વોહ તેગે અદા ખેંચકે મકતલકો ચલે હેં,
કયા જાને કે આઇ હુઇ કીસ કીસકી કઝા હે.
બીમારે મોહબ્બતકો શીફા હોગી તબીબો,
નુસખેમેં અગર શરબતે દીદાર લીખા હે.
નિસબત દી તેરી ગેસુયે મુશકીં કો ખુતનસે,
યે મુઝસે ખતા હો–ગઇ યે મેરી ખતા હે.

દીલ લોટ હુવા જાતા હે હર શેઅરપે વલ્લાહ,
આકીલ તેરા મજનુનભી જાદુ હે બલા હે.

ગઝલ—૨૬

મીસ્સી લબે રૌશનપે જમાના નહીં અછછા,
અલમાસકો હીરાઝા બનાના નહીં અછછા.
વોહ દસ્તે હીનાઈકો દીખા કરકે પરી-રૂ,
સીનેકો યે આશીકકે જલાના નહીં અછછા.
કલ રાત કીયા થા આપને વસલકા વાએદા,
આજ કીજે વફા ઈસમેં બહાના નહીં અછછા.
ગીર જાઓગે દીલસે ઓર ઉતર જાઓગે જીસે,
અગ્યારોંસે આંખોંકા લડાના નહીં અછછા.
શરમાતે હો કયું યારસે આંખેં તો મીલાઓ,
વસલતમેં કમર રૂકા છુપાના નહીં અછછા.
કાકુલકો ન તુમ હાથ લગાઓ ખુશતરો અનવર,
સોતે હુએ ફીતનેકો જગાના નહીં અછછા.

ગઝલ—૨૭

ઈતની પીલાદે સાકી અરમાન રેહ ન-જાયે,
મહરૂમ આજ ન કોઈ મેહમાન રેહ ન-જાયે.

અય તેગે યાર પીલે તુ જીતના ખુન ચાહે,
અર કાટનેકા મુઝ-પર એહસાન રેહ ન-જાયે,
ઝુલફેં બના-લો દીનસે મેંહદી લગાલો દેખો,
વાએદે-કો ટાલનેકા સામાન રેહ ન-જાયે.
દીલ લે-ચુકે હો પેહલે લો જાનભી સંભાલો,
કોઇ તુમ્હારે દીલમેં અરમાન રેહ ન-જાયે.
શીરીં સુખન હજારોં મેહફીલમેં જલ્વા-ગર હેં,
દેખો કુવ્વી સંભલના મયદાન રેહ ન-જાયે.

ગઝલ—૨૮

મેરે અલબેલે રંગીલે મતવાલે ખાજા,
ઇસ તહી-દસ્ત બિરોગનકી ખબર લે ખાજા.
આજ મીલ-જાયે જો-કુછ મીલના હો મુજકો નેઅમત,
તેરે કુરબાન મેં જાઉં તેરે સદકે ખાજા.
આફતો રંજો મુસીબતસે રીહાઇ હો-જાયે,
મેરે આકા મેરે મવલા મેરે અછછે ખાજા.
આજ મુમતાઝકી મોંહ માંગી મુરાદેં મીલ-જાયેં,
ઇસ ગુનેહ-ગારકી તુ આબરૂ રખલે ખાજા.

ગઝલ—૨૯

ખુદાકે વાસતે આઓ કમલીયા ઓઢને-વાલે,
ન શુ ફુરકતમેં રૂલવાઓ કમલીયા ઓઢને-વાલે.
હમારી કીશ્તીયે ઉમરે રવાં દરીયાયે ગમમેં હે,
ખુદારા લો ખબર જલદી કમલીયા ઓઢને-વાલે.
ન ખાહીશ બાગે જન્નતકી ન હુરોંકી તમન્ના હે,
તુમ અપને દરપે બુલવાઓ કમલીયા ઓઢને-વાલે.
ગુનેહ-ગારાંને ઉમ્મતકી યેહી હે ઇલતીજા તુમસે,
મકાં જન્નતમેં દીલવાઓ કમલીયા ઓઢને-વાલે.
શબે ગમ ખાદીમે મુઝતરકી લબ-પર જાન આઈ હે,
મદીના જલ્દ દીખલાઓ કમલીઆ ઓઢને-વાલે.

ગઝલ—૩૦

બહારે બાગે ઇમકાં તુમ હો યા મહબુબે સુબહાની,
વિકારે નસલે ઇનસાં તુમ હો યા મહબુબે સુબહાની.
અઝીઝે શાહે મરદાં તુમ હો યા મહબુબે સુબહાની,
દીલે મહબુબે રહમાં તુમ હો યા મહબુબે સુબહાની.
અબલ ઓર અબદકે રાઝ સબ માઅલુમ હેં તુમકો,
નદીમે ખાસ યઝદાં તુમ હો યા મહબુબે સુબહાની.

ખતા-પોશી અતા-પોશી તુમ્હારા શે-વયે દાઈમ,
કરમ ફરમાયે દવરાં તુમ હો યા મહબુબે સુબહાની.
ઝીયાકા દીલ ન કયું-કર મશ-રકે અનવારે રહમત હો,
બ-રંગે મેહરે તાબાં તુમ હો યા મહબુબે સુબહાની.

ગઝલ—૩૧

બુયે હર ગુલમેં પરવર દીગાર હે,
દીલ મેરા મુસતફા પર નિસાર હે.—બુયે હર.
મેંને દુનિયામેં આકે કુછ ન-કીયા,
જો કીયા હે મેંને બુરાહી કીયા.
રખ્ખા સર પર ગુનાહોંકા બાર હે—બુયે હર.
બહર ઇસીયાંમેં મવલા હે કીશ્તી મેરી,
ના-ખુદા બનકે કર સર પરસ્તી મેરી,
મેરે બેડેકા તુહી ખેવન હાર હે—બુયે હર.
રોજે મેહશરમેં પુછેગા મુઝસે ખુદા,
મેં યે કેહ-દુંગા કદમોંમેં સરકો ઝુકા,
યે બંદા આજીઝ તેરા ગુનેહ-ગાર હે—બુયે હર.
દીયે મસ્તોંને ઠોકરસે મુરદે જીલા,
કુમ બે-ઇજની કહા તબ યે પાઈ સફા,
અલી ખુંકી બાકનસે પુકાર હે—બુયે હર.

જીસકી આખોંમેં મદીના બસે,
વોહ તો સર સબ્ઝ ઈનસાં કયું ન રહે,
જીસકે રહ-મતકી બરસે પુવાર હે—બુયે હર.
પ્યાર કરતી હે આશીકકો દીલકી લગન,
કયેસો ફરહાદ બન-કર ફીરૂં કોહો-બન,
બીકે ગુસુર મીસરકે બાઝાર હે—બુયે હર.
રંગે કપડે પહેન ભેસ જોગીકા કર,
ઉઠા બિસ્તર બગલમેં મદીનેકો ચલ,
તુઝે કીસકા ઝુહુર ઈંતિઝાર હે—બુયે હર.

ગઝલ—૩૨

સાકીયા પીકે તેરે હાથસે મસ્તાના બનું,
વજદમેં રકસે કુનાં સુ-રતે પયમાના બનું,
લેલીયે પરદે-નશીં હું કભી કયેસે ઉરીયાં,
શમએ મેહફીલ હું કભી ઓર કભી પરવાના બનું.
સરસે પા-તક નઝર શાકસે કી પુતલી બન-કર,
મહવે દીદાર જમાલે રૂખે પરવાના બનું.
હમ મેરા કલ-કલે મયનાકી સદા-પર નીકલે,
બાકભી હું તો ગુમાર રહે મય-ખાના બનું.

બન ચુકે બંદયે બુત હજરતે બે-હમ અબ-કયા,
ઈસકે પેહલે-હી સમઝતે કે બનું યા ન બનું.

ગઝલ—૩૩

રસ્મે ફેશન જબ નઈ નીકલી કહીંસી ઉડ-ગઈ,
ઉડ-ચલે અંદાજે યુરોપ તરફે હીંદી ઉડ-ગઈ.
હેટ જો સરપે ચડહા અમામા નઝરોંસે ગીરા,
શમલા હે રૂ-પોશ લટવા-દાર પગડી ઉડ-ગઈ.
નાન-બાઈ ગોશ્ત રોટીસે હુયે જલ-કર કબાબ,
ખિરેહ-મન કેહને લગે અપની રસોઈ ઉડ-ગઈ.
શયેખજી ચીલ્લા ઉઠે મેરા ગઠઠા કયા હુવા,
લાલાજી જામેસે બાહેર હેં કે ધોતી ઉડ-ગઈ.
બ્યાહ ખુદ કરને લગે અબ દેખ-કર ફોટોગ્રાફ,
બાપ માંકી ઓર મશ્શાતા-કી મરઝી ઉડ-ગઈ.

ગઝલ—૩૪

હે મુદ-દઆયે દીલ યે હરબાર પીર-સાબીર,
દેખું મેં આકે તેરા દરબાર પીર સાબીર.
જામે વિસાલ મુજકો બહરે ખુદા પીલા-દો,
ફુરકતકી તીશ્નગીસે હું જાર પીર સાબીર.

દરબારમેં બુલા–લે રોઝા મુઝે દીખા–દે,
લબ–પર મેરે યેહી હે તકરાર પીર સાબીર.
હરએક રાઝ હકને તુમપે અયાં કીયા હે,
હો વાકીફે રમુઝે ગફ્ફાર પીર સાબીર.
હર એકકે હે દીલકી ઉમ્મીદ મીલતી રેહતી,
અયસી સખી હે તેરી સરકાર પીર સાબીર.
ખાદીમ રફીકકો હે મુદ–દતસે આરઝુ યે,
દેખું તુમ્હારા આકર દરબાર પીર સાબીર.

ગઝલ—૩૫

ગરદુને વિલાયત કે હેં કમર, રીફાઇ પીર નુરૂદ્દીન,
આંખોંકી ઝીયા તનવીરે સહર, રીફાઇ પીર નુરૂદ્દીન.
એક ધુમ મચી હે ચારોં તરફ, કયા શાન હે કયા ઇઝઝો શરફ,
દરીયાયે કરામત કે હેં ગૌહર, રીફાઇ પીર નુરૂદ્દીન.
ગંજી–નયે સીરરે ખફી વ જલી, અકલીમે વીલાયતકે હોવલી,
મહકુમ તુમ્હારે જીન્નો બશર, રીફાઇ પીર નુરૂદ્દીન.
બરોડેમેં બુલાલો બેહરે ખુદા, બતલાઓ રહું કબતક મેં જુદા,
હો–જાવે નીગાહે લુત્ફ ઇધર, રીફાઇ પીર નુરૂદ્દીન.
બરોડેમેં મઝાર તુમ્હારા હે, કયા કાબીલે દીદ નઝારા હે,
લુટતા હે તુમ્હારે ફયેઝકા જર, રીફાઇ પીર નુરૂદ્દીન.

સૈયદકી પરેશાં હાલત હે, પુરકતને બનાઈ બુરી ગત હે,
કયું લેતે નહીં તુમ આકે ખબર, શીફાઈ પીર સુદ્દીન.

ગઝલ—૩૬

કુદરતકા તેરી ખેલ યે રબ્બી ગપુર થા,
બે હોશ મુસા હો-ગયે જલનેકો તુર થા.
કુદરત મેં તેરી કોન કરે ચુનો-ચરા મગર,
ઇબલીસે નાબે-કારકો નાહક ગુરૂર થા.
વોહ કેહતે કુંબે-ઇજની કયા ઉસકી મજાલ થી,
મનસુરમેં-ભી તુહી થા તેરા ઝુહુર થા.
મહબુબ પ્યારે અપનેકો તુને બુલા લીયા,
ખુરશીદો માહકો રશ્ક થા વોહ રશ્કે હુર થા.
મય પીતે પીતે છક-ગયે હુમ અબતો અય લતીફ,
કયા વસ્લકી શરાબ થી દીલકો સુરૂર થા,

ગઝલ—૩૭

કુછ જવાની હે અભી કુછ હે લડક-પન ઉનકા,
હો દગા-બાઝોંકે ફંદેમેં હે જોબન ઉનકા.
યા ઇલાહી યે તમન્ના હે કે રોજે મેહશર,
લબપે હો નામ તેરા હાથમેં દામન ઉનકા.

તોડ-કર તખ્તયે મરકદ મેં નીકલ જાઉંગા,
બે-કસી નામ ન-લેના મરે મદફન ઉનકા.
વસ્લમેં ક્યા મેરે પાસ હે જો મેં નઝર કરૂં,
દીલ અદાઓં-કા જીગર નાઝકા તન મન ઉનકા.
વસ્લને લુટ લીયા દોનોંકો તનહા પાકર,
આજ મેરા ન ગીરેબાં હે ન દામન ઉનકા.
હે ઇસ ઇશ્કને દોનોંકો બનાયા કાફીર,
નામ મેરા મોહંમદ હે બુતે પુર ફન ઉનકા.

ગઝલ—૩૮

નાઝમેં મહબુબે ઇલાહી પા-ગઇ કાલી ઘટા,
કાલે ગેસુ દેખ-કર શરમા ગઇ કાલી ઘટા.
આસમાં પર રહ-મતે હકકે ફરીશ્તે કેહ ઉઠે,
દેખલો જોશે કરમ પર આ-ગઇ કાલી ઘટા.
કતરા કતરા અબ્રકા દરીયાયે રહ-મત બન-ગયે,
હર તરફસે ઘીર કર આ-ગઇ કાલી ઘટા.
હક તો યે હે ઇશ્કે ગેસુયે રસુલુલ્લાહ-મેં,
આશીકોંકી જાનો દીલ તડપા ગઇ કાલી ઘટા.
અય જલાલી વસી-લયે આબ જુર્મકી ધુલ જાયેગી,
રહ-મતેં સાથ લેકર આ-ગઇ કાલી ઘટા.

ગઝલ—૩૯

ચીરેમાં ચાક-કર સેહરામેં જા બચકુંગા બસ્તીસે,
લમે દીલબરકી ખાહીશમેં ગુજર જાઉંગા હસ્તીસે.
શરાબે ઇશ્કને મુજકો કીયા હે અયસા બે-પરવા,
કે ન મતલબ હે સાકીસે ન ખાહીશ મય પરસ્તીસે.
મેરે પ્યારેકો દીલ દેકર બના હું મસ્તો મતવાલા,
કે દો-આલમ મુઝે જરરા નઝર આતા હે મસ્તીસે.
કોઇ હે શયેખ કેહલાતા બારેહ-મન કોઇ બનતા હે,
મુઝે નહીં કામ દુનિયામેં બુલંદી ઓર પસ્તીસે.
લુભાયા દીલ મેરા ઉસને દીખા કરકે રૂયે અનવર,
કત્લ એક-દમ કીયા ઉસને મુઝે દો દસ્તીસે.

ગઝલ—૪૦

કીજે નઝર ઇધરકો મેહરબાં કભી કભી,
લીજે ખબર સુનાકે દો-બાતેં કભી કભી.
આશીક તુમ્હારા કરતે મોહબ્બતકે શોકસે,
કરતા હે સદકે દીલકો કભી જાં કભી કભી.
ઝુલફોંકે દામમેં હે ફંસા જબસે મુરગે દીલ,
કાફીર કભી હું બનતા મુસલમાં કભી કભી.

બ હો બખબર ચિતાઓસે પ્યારે ગરીબકી,
દીખલા-દો મુખડા અય મહેતાબાં કભી કભી.
અનવરકો તેરે મીલનેકી હે આરઝુ બડી,
મીલ-જાઓ મુજકો ખાબમેં જાનાં કભી કભી,

ગઝલ—૪૧

ક્યા ગમ મેરી મદદ-પે અગર ગૌસે પાક હેં,
અલ્લાહભી ઉધર હે જીધર ગૌસે પાક હેં.
હામી મેરે શફીક મેરે દાદ-રસ મેરે,
હેં ઇસ તરફ રસુલ ઉધર ગૌસે પાક હેં.
મુજકો નહીં સુફીદો સીયાહે જહાંસે કામ,
મેરી નઝરમેં શામો સહર ગૌસે પાક હેં.
ખટકા નહીં હે કુછ મુજે આફાતે દેહરકા,
આયે કોઇ બલા તો સીપર ગૌસે પાક હેં.
કરદેંગે હુમતી હુઇ કિશ્તીકો મેરે પાર,
બાંધે હુયે મદદપે કમર ગૌસે પાક હેં.
દરીયાયે બ-કીનારે વિલાયતમેં આસમાં,
મીસ્લે સદફ હે ઉસમેં ગોહર ગૌસે પાક હેં,
પરવા નહીં જો કોઇ નહીં કદ્ર-દાં અમીર,
સદ શુક્ર કદ્ર-દાને હુનર ગાસે પાક હેં.

ગઝલ—૪૨

અનવારે જાતે સરમદી મખદુમ સાબીર કલીયરી,
કૈયાઝ ફયઝે અહમદી મખદુમ સાબીર કલીયરી.
અય શાને તુ શાને અહદ, અય જાતે તુ જાતે સમદ,
ઇનઆમે ફયઝે એઝદી, મખદુમ સાબીર કલીયરી.
અય શાને આલી મર તબત, અય જાહે વાલા મુનકે-બત,
દરીયાયે ફયઝે સરમદી, મખદુમ સાબીર કલીયરી.
મખલુક બહરે ઇલતીજા, આમદ બ-દરગાહત શુમા,
બ-કુશા તુ દસ્તે અહમદી, મખદુમ સાબીર કલીયરી.
આઝમ સગે દરબારે તો, ઉફતાદ દર સરકારે તો,
અય-શાહે મુલકે એઝદી, મખદુમ સાબીર કલીયરી.

ગઝલ—૪૩

કહા જો મેંને બલાયેં લેલું, તો મુસકુરા—કર કહા કે ઉં—હું,
કહા જો મેંને બલાયેં દોગે, તો સર હીલા—કર કહા કે ઉં—હું.
યે કેહ-કે રોકા જો મેંને દામન, કે આજ કુછ હો ન-જાને દુંગા,
તો દોનોં હાથોંસે અપના દામન, છુડા છુડા—કર કહા કે ઉં—હું.
જો ઉઠતે જોબનકો મેંને પાયા, તો દસ્તે ગુસ્તાખકો બઢાયા,
તો દોનોં હાથોંસે અપના સીના, છુપા છુપા—કર કહા કે ઉં—હું.

કહા જો મેંને કે એક બોસા દોગે, કભી તો મુઝ–પર કરમ કરોગે,
શે દીલમેં રાઝી મગર જ માંસે, હાથે યે જતા–કર કહા કે ઉં–હું.
કહા કીસીને કે આજ કલ તો, રંગીલી મીલજા રંગીલી મીલજા,
મેં તેરે સદકે મેં તેરે કુરબાં, તો મુસ્કુરા–કર કહા કે ઉં–હું.

ગઝલ—૪૪

સાકીયા જલદીસે દે પયમાનેમેં ભર કર શરાબ,
ફસ્લે ગુલમેં મસ્ત હોના હે મુઝે પીકર શરાબ.
આમદે ફસ્લે બહારી હે જાનું હે જોશ–પર,
મસ્ત કયા ઝંજીર ખડકાતે હેં પીકર શરાબ.
જાસ હે મીનાબી હે અબરો હવા ઓર બાગ હે,
ગર નહીં વોહ સાકીયે દીલ–બર પીયું કયું–કર શરાબ.
મેં વોહ મય–કશ હું કે તુરબત પર મેરે બાઅદે ફના,
ફ તેહાકો રીંદ લાતે હેં ઘડે ભર કર શરાબ.
કાફીરાકો કુફ્રસે ઇસલામમેં લાતી હે યેહ,
ઓર કરતી હે મુસલ–માંકો યેહી કાફીર શરાબ.
મેં–હું વોહ મય–નોશ કાતીલ દમ ન–નીકલેગા મેરા,
પી ન–લુંગા જબ–તલક થોડી તહે ખંજર શરાબ.

ગઝલ—૪૫

પ્યારે નોશાહ તેરા હે વોહ અનોખા સેહરા,
ન-સુના હમને ન ઇસ શાનકા દેખા સેહરા.
રીશ્તા ઇસકા નુગહે ચશ્મે ખુદા બીના હે,
ફુલોંકી જા-પે અનવારકા ગુંથા સેહરા.
માહે નોરોજ હે યા માહે શબે કદ્ર હે યે,
યે શુઆયેં નજર આતી હેં હમેં યા સેહરા.
મહવે નજઝારા હેં ફુલ અહલે નજરકી આંખેં,
ફુલોંકે સેહરેપે હે તારે નજરકા સેહરા.
જીતને અહબાબ હેં ઉનકી દુઆ હે યા રબ,
શાદી રાસ આયે મુબારક હો ખુદા-યા સેહરા.

ગઝલ—૪૬

શોકે નઝઝારામેં અબ જીપે મેરે આન બની,
અય નીગારે મદની.
કબ-તક આખીર રહું મેં તપતયે હિજરકે અરની,
તા-બ કય નાઆશા-ઝની.
શબ તેરાહ તેરે ગેસુકે મુકાબીલ ગર આયે,
અભી મોંહ ફક હો-જાયે,

કભી લાખલી-સે બીજલ હોકે ચકીકે ચમની,
ચાટે હીરેકી કની.
કહે બે-સાયાસે ઉઠતી નહીં પુલોંકી કળા,
નુરહી-કી હો રીદા.
બારે ખાતીર તને નાજુકપે હે ગુલે પયર-હની,
બુલબુલે નાજુક બદની.
દસ્તે નક્કાશે અઝલને જો સરાપા ખીંચા,
ઓર બનાયા ખાકા.
બોલ ઉઠા પય-કરે બે-રૂહ કે અલ્લાહો ગની,
ખુબ તસ્વીર બની.
દોસ્ત દીદસે દુરીમેંભી મહરૂમ નહીં,
દોનોં મગમુમ નહીં,
એ-હમ વારીસે શાહ હોકે અવેસે કરની,
હો મુકદ-દરકે ધની.

ગઝલ—૪૭

બુલાદે અબ શહા ચબ-રબ નગરીયા આરઝુ હારમ,
ગુજારૂંગા વહીં બાકી ઉમરીયા આરઝુ હારમ.
કભી દીદમેં જગા-હું ઓર કભી પલકોંમેં બીઠલા-હું,
જો મીલ-જાયે મેરા બાંકા સાંવરીયા આરઝુ હારમ.

હજારોં ગશપે ગશ ખાઉં ન સંભલું ફીર સંભાલે-સે,
હટે ગર રૂખસે યે કારી બદરીયા આરઝુ હારમ.
તમન્ના હે દીલા જાકર ચડહાઉં ઉનકે રૌઝે પર,
બના કર અપને પલકોંકી ચદરીયા આરઝુ હારમ.
ફંસી હે બહરે ઈસીયાંમેં મેરી કિશ્તી રસુલુલ્લાહ,
લગાદો આકે એક નાઝુક ઠોકરીયા આરઝુ હારમ.
તુમ્હારી દીદકે મુશ્તાક મુદ્દતસે હુવે શાહા,
દીખાદો અપના જલ્વા એક નઝરીયા આરઝુ હારમ.
તુમ્હારે દરપે આતા હે શહા શૌકીન દીવાના,
સબા કરદે મદીનેમેં ખબરીયા આરઝુ હારમ.

ગઝલ—૪૮

કહા જાતા હે માયુસીકે લેહજેમેં કે કયા હોગા,
ખુદાકે તુમ અગર હોગે તુમ્હારા—ભી ખુદા હોગા.
કભી હક છુપ નહીં સકતા અગરચે હૂર બાતીલ હો,
ફટેંગે કીજબ—કે બાદલ તો આખીર ચાંદના હોગા.
ન બકોં નાર પર ઈતરાઓ અય મગરૂર ઈનસાનો,
તુમ્હારે જોરકા ઝુલમત—કદા એક દીન ફના હોગા.
ખુદાકી શાને જબ્બારી જબ અપના રંગ લાવેગી,
પરસ્તારાં—ને બાતીલકા ગઝબકા સામના હોગા.

નજર હે જીસકો કુછભી કાહીરે મુતલક-કી કુદરત પર,
કભી દીલમેં ન ઉસકે ખૈ ફિ બામે મા-સીવા હોગા.
હમેશા હકસે તૌફીકે અમલ તુમ ચાહો સીદદીકી,
દુઆયે ખયેરસે-હી દીલકા હાસીલ મુદ-દઆ હોગા.

ગઝલ—૪૯

દીલ કીસીકે હુસ્ન પર કયું અયસા મસ્તાના બના,
મુઝકો બિસ્મીલ કરદીયા ઓર આપ દીવાના બના.
દસ્તો-પા સાકી બને ઓર હમ શરાબી બન-ગયે,
દીલકા મય-ખાના જીગરકા ખુબ પયમાના બના.
કીસ તરેહ હોગા ગુજર અપના દરે જાનાં તલક,
યાં ફકીરોં ઓર વહાં દરબારે શાહાના બના.
ખુદ બ-ખુદા માઇલ હુઇ ઝુલ્ફે સીયાહ ઉસ શોખકી,
દીલ હમ.રા સામને ઉસ બુતકે જબ શાના બના.
મત લગાના દીલ કીસીસે તુઝકો સમજાતે હેં હમ,
મા.લૈ શૌકીન તુ કયું અયસા રીંદાના બના.

ગઝલ—૫૦

દીલ છીન લીયા જીસને વોહ દીલબર નહીં મીલતા,
ઝખમી હું મેં જીસકા વોહ સિતમ-ગર નહીં મીલતા.

મેં ક્યા કરૂં સાકી મેરી નિયત નહીં ભરતી,
જબ તકકે છલકતા હુવા સાગર નહીં મીલતા,
ક્યા તીરછી નીગાહોંસે મુઝે કત્લ કરોગે,
અય જાને જહાં ક્યા તુઝે ખંજર નહીં મીલતા.
ઈસ તરેહકે મીલનેસે ન-મીલનાહી ભલા હે,
જબ દીલહી તેરા મુઝસે સિતમ-ગર નહીં મીલતા.
એક બાત કહું તુમસે ખફા ગર નહીં હોગે,
પેહલુમેં હમારે દીલે મુઝતર નહીં મીલતા.

ગેઝલ—૫૧

કભી વોહ અરવા-ગર માઅશુક ચીલ-મનકો ઉઠાઈંગે,
લબે આશીક બહુમ સબ્તે અલા કેહ-કર સુનાઈંગે.
ફડક ઉઠ્ઠા કલેજા ચશ્મે અબરૂ તેગે કાતીલ-સે,
તને મજરૂહપે અપને ખાક સ્હુરાકી લગાઈંગે.
તડપ-કર લોટ-કર ઝુસ-દમ બનેંગે મુરગે બિસ્મીલ-સા,
નમુદે હશ્ર બરપા હો અગર સુરત દીખાઈંગે.
પુકારી સરવે પર કુમરી તમાશા દેખ અય બુલબુલ.
શમા જલતી હે મેહફીલમેં અભી પરવાને [illegible]ઈંગે.
મસીહાઈ કરો દીદાર દીખલાઓ કમરકો ગર,
તેરી તસ્વીરકો જાના તસવ્વુરમેં જમાઈંગે.

ગઝલ—પર

યુંહી દુન્યાસે ચલા આશીકે શયદા તેરા,
દીલમેં હે યાદ તેરી આંખમેં જલ્વા તેરા.
બખ્શ-દેગા તેરે સદકેમેં ખુદા ઉમ્મતકો,
કામ આયેગા કયામતમેં વસીલા તેરા.
જલ્વયે તુર હો મુસાકો મુબારક હઝરત,
મુઝકો અલ્લાહ દીખાયે રૂએ ઝેબા તેરા.
સારે ખુબાંને જહાંસે નઝર આઇ મુઝકો,
ઓર હી શકલ તેરી ઓર હી નકશા તેરા.
માલીકે ખુલ્દ હે તુ સાહેબે કૌસર હે તુ,
મક્કા તેરા ચહે લવલાક મદીના તેરા.
હમ ગરીબોંકે લીયે દીબ્લયે હાજાત હે યે,
રખ્ખે અલ્લાહ સલામત દરે વાલા તેરા.
બંબઇમેં હે તજમ્મુલભી રસુલે અરબી,
એક તલબ-ગાર તેરા આશીકે શયદા તેરા.

ગઝલ—પ૩

ઝીંદગીસે હમ હેં આરી હમસે આરી ઝીંદગી,
યાર બીન બે હુરમત હે કયસી હમારી ઝીંદગી.

યુંહી ગીનતે ગીનતે ઘડીયાં વાય–હયે દીલદારકી,
એક દીન હો જા–યેગી પુરી હમારી ઝીંદગી.
ઝીંદગી જીસસે ઇબારત હે વોહ વસ્લે યાર હે,
વર ન યુંતો જીસ તરેહ ગુજરી ગુજારી ઝીંદગી.
દૌલતે વસ્લે સનમસે ગર રહે મહરૂમ હમ,
કયા કરેંગે યાદ તુઝકો વાહ વારી ઝીંદગી.
હોકે ખુર્રમ બહરે દુન્યામેં હુબાબ આસા ન–ફુલ,
અય શરફ રખતી નહીં કુછ પાયેદારી ઝીંદગી.

ગઝલ—૫૪

જરા ઠેહરો મેરા દુન્યાસે જાના દેખતે જાના,
યે હાલતભી બ–તઓરે દોસ્તાના દેખતે જાના.
અજબ પરદા હે ઉનકી ભી હે બન ઠન–કર પસે પરદા.
અદાસે બયેઠના પરદા ઉઠાના દેખતે જાના.
તુમ્હારે એક જરા આનેસે ઇતને કામ નીકલેંગે,
ઘડી–ભર બયેઠના મીલના મીલાના દેખતે જાના.
તમાશા હે હસીનોંકે લીયે આશીકકી બુદ–બારી,
સિતમ ઢાના જલાના ખાક ઉડાના દેખતે જાના.
કીસીકે વસ્લમેં કયા કયા નયે અંદાઝ દેખે હેં,
ઝઝકના સહમના ડરના લજાના દેખતે જાના.

વોહ મરતા હે કે જીતા હે બુરા હે યા કે અચ્છા હે,
કભી ઘર કયેકે તશરીફ લાના દેખતે જાના.

ગઝલ—૫૫

ક્યામતમેં ગુજર યા રબ જો સુયે હોઝે કૌસર હો,
મયે તૌહીદકે બાદા-કશોંમેં દઓરે સાગર હો.
સવા નેઝેપે જીસ-દમ જલ્વા-ગર ખુરશીદે મેહશર હો,
ગુનેહ-ગારોંકે સર પર ઝીલ્લે દામાને પયંબર હો.
ઝીલારામે ઝુલેખાકો ભલા ક્યા ઇસસે નિસ્બત હે,
જો ફખરે યુસુફ માહે કીનઆં હો જો મહબુબે દાવર હો.
દીખા-દે યા ખુદા રૌઝા રસુલુલ્લાહકા મુઝકો,
મેરી ચશ્મે તમન્ના હો તેરે મહબુબકા ઘર હો.
કવી સાહેબ મદીનેકો ચલો હિંદુસ્તાં છોડો,
યહાં બયઠે હુયે ના-હક પરેશાં ઓર રાશદર હો.

ગઝલ—૫૬

હમે કોઇ ન પુછે ઓર પુજે તસ્વીર પથ્થરકી,
હમારે બખ્તસે બદ-તર હુઇ તકદીર પથ્થરકી.
નઝાકત ઓર સફાસે સબ બદન હે શકલે આઇના,
મગર રખતા હે દીલ ઊસ શોખકા તાસીર પથ્થરકી.

સમઝતા ખાકકા રૂત્બા તો ફીર કોઈ બિરેહુ-મન યાં,
ન કરતા હશ્ર તક હરગીઝ કભી તોકીર પથ્થરકી.
નહીં હે બે-સબબ યે સખતી દીલે શયેખ સાહેબમેં,
સુના હે યે કાઅબેકી-ભી હે તાઅમીર પથ્થરકી.
લડક-પન હીસે વોહ બુત અય હિના થા સંગ-દીલ અયસા,
કે ઝીદ કરતા થા મંગવા-દો મુઝે શમશીર પથ્થરકી.

ગઝલ—૫૭

દેખ-લેના એક દીન તુભી ફના હો-જાયેગા.
એક દીન આબાદ યે મુલ્કે બકા હો-જાયેગા.
ગુલ-સા રૂખ નરગીસ-સી આંખેં ખાકમેં મીલ-જાયેગી,
જબ ઝમીને કબ્ર-પર બિસ્તર તેરા હો-જાયેગા.
લગ ગયા જીસ-દમ તમાચા મોતકા અય પેહલવાં,
દસ્તો-પા હરએક ફીર તનસે જુદા હો-જાયેગા.
જીતે-જીકે સબ હેં તેરે અઝીઝો અક-રૂબા,
કબ્રમેં રખ-કર હરએક તુઝસે જુદા હો-જાયેગા.
ઉમરે દો-રોઝાપે કયું ફુલા હુવા હે અય વલી,
દેખ-લેના એક દીન તુભી ફના હો-જાયેગા.

ગઝલ—૫૮

ગુજર ગયા હે જમાના ગલે લગાયે હુયે,
મઝે વિસાલકે મુદ્દત હુઇ ઉઠાયે હુયે.
ફલકને પીસકે ગો સુરમા કરદીયા હમકો,
મગર હસીનોંકી નઝરોંમેં હેં સમાયે હુયે.
કીસીકે મોંહસે ન—નીકલા હમારે દફ્નકે વકત,
કે ઇનપે ખાક ન—ડાલો યે હેં નહાયે હુયે.
કફ્ન ઉઠાઓ ન—લિલ્લાહ મેરે ચેહરેસે,
ગુનેહ—ગાર હું રેહને—દો મોંહ છુપાયે હુયે,
ખુદાકે વાસતે દરબાન ન રોકીયો હમકો,
કે હમભી આયે હેં ઉસ શોખકે બુલાયે હુયે.
કીસી રઇસકી મેહફીલકા જીક કયા હે અમીર,
ખુદાકે ઘરભી ન—જાઇંગે બે—બુલાયે હુયે.

ગઝલ—૫૯

દારે ફાનીસે અઝીઝો કુચ મેરા હો—ગયા,
બાગે દુન્યા છોડ—કર જંગલમેં ડેરા હો—ગયા.
દોસ્ત રોને આયે મીટટી દી યે કેહ—કર ચલ—દીયે,
અય મુસાફીર ઇસ જહાંસે કુચ તેરા હો—ગયા.

દીલ ખુઆ આંસુ નિકલ આયેં કલેજા દુખ ગયા,
દોસ્તોંકા ગર કભી તુરબતપે ફેરા હો–ગયા.
ઉન અમીરોંકા કે જીનકો ખુબ ગફલત થી કભી,
ખાક–પર ગોરે ગરીબાં–મેં બસેરા હો–ગયા.
મીટ–ગઈ સબ શાનો શૌકત ધુલ–ગયે હુસ્નો શબાબ,
મીલ રહા–હું ખાકમેં કયા હાલ મેરા હો–ગયા.
મસજીદોંસે આતી હે અલ્લાહો અકબરકી સદા,
ગાફીલો પરહ–લો નમાઝ અબ ઉઠ સવેરા હો–ગયા.

ગઝલ—૬૦

બાબે રહ–મત તેરા બંદોંપે ખુલા હે–કે નહીં,
તુ હિજાબે દીલે મોઅમીનમેં છુપા હે–કે નહીં.
બંદે તુઝ–પર ન–કરેં નાઝ તો ફીર કોસપે કરેં,
તુહી બતલાદે કે આખીર તુ ખુદા હે–કે નહીં.
કયું ડરેં કેહરસે ઉમ્મીદે કરમ કયું ન રખખેં,
તેરી રહમત તેરે ગુસ્સેં–સે સીવા હે–કે નહીં.
કોનસે તેરે ખઝાનેમેં નહીં હે મવલા,
ફીર મેરે દર્દકી કુછ ઉસમેં દવા હે–કે નહીં.

ગઝલ—૬૧

સાકીકો કીસને મુઝસે બે-જાર કર દીયા હે,
આનેસે મય-કદેમેં ઇનકાર કર દીયા હે.

મૈં મય-કદા ન-છોડું સાકીસે મોંહ ન-મોડું,
મસ્તાના મઆરેફત-ને હુશીયાર કર દીયા હે.

ભરદે કોઇ પ્યાલી દરસે ન-ફેર ખાલી,
કૌસરકા હકને તુઝકો મુખતાર કર દીયા હે.

દર પર તેરે પડા હું કીસ-જા યહાંસે જાઉં,
આનેસે તુને મુઝકો ઇનકાર કર દીયા હે.

ઉઠુંગે રોઝે મેહશર હમ નામ તેરા લેકર,
દેદે-કે તુને સાગર સરશાર કર દીયા હે.

મનસુરકો પીલા-કર સર મસ્ત ઉસે બના-કર,
ફીર દાર પર ચડહા-કર સરદાર કર દીયા હે.

સાકી મેરા નિરાલા કાઅબેકા રેહને-વાલા,
હો ઉસકા બોલ-બાલા સમશાર કર દીયા હે.

હે મય-કદા શરીઅત ભર તુભી જામે વહદત,
અકબરને તુઝકો અહમદ મય-ખાર કર દીયા હે.

ગઝલ—૬૨

દીનકા સરદાર મદીનેમેં હૈ,
સૈયદે અબરાર મદીનેમેં હૈ.
ઢુંડતે હો તુરપે કયા અય કલીમ,
જલ્વયે દીદાર મદીનેમેં હૈ.
કબ્ઝેમેં હૈ જીસકે એક તાબે કહર,
વોહ શહે અબરાર મદીનેમેં હૈ.
જીતને હૈં મહબુબ વોહ હૈં બે-વફા,
એક વફાદાર મદીનેમેં હૈ.
જલ્દ ચલો જલ્દ ચલો અય સાહેબો,
અહમદે મુખતાર મદીનેમેં હૈ.
મુજકો—ભી લે—ચલ વહાં જલ્દ ફલક,
નગ—મયે અગીયાર મદીનેમેં હૈ.
કયું ન ગુલામીપે હો યે યુસુફકો નાઝ,
કુદરતકી સરકાર મદીનેમેં હૈ.

ગઝલ—૬૩

તુજકો દેખે યા તેરે જલ્વેકા તમાશા દેખે,
એક વેહશી તેરા દો આંખોંસે કયા કયા દેખે.

સકતે મજનુંમેં કોઇ મુ-રતે લયલા દેખે,
આંખ-વાલા હો તો એક કતરેમેં દરિયા દેખે.
હોશ કુછભી હો તો તેરા રૂખે ઝેબા દેખે,
બે-ખબર આપસે જો હો વોહ તુઝે કયા દેખે.
જો ગયા બસ વોહ ગયા વહાંસે ફીર આના કયસા,
ઉસકે કુચેમેં ન-માને તો કોઇ જા દેખે,
સેંકડો મુરદા કીયે ઉસને નઝરસે ઝીંદા,
મેરી જાનીબ-ભી ઇલાહી વોહ મસીહા દેખે.

ગઝલ—૬૪

લુટ-કર દીલો જાંભી અય ખુશ અદા લે લુટ લે,
લુટ-હી પર જબ કમર બાંધી તો આ લે લુટ લે.
ઉસને પુછા કુછભી હે મેંને કહા સબ કુછ હે પાસ,
ઉસને પુછા લુટ-લું મેંને કહા લે લુટ લે.
ખુબ-સુરત જીસકો દેખા હો-ગયા દીલ લોટ પોટ,
જો હસીં મુજકો મીલા મેંને કહા લે લુટ લે.
તુઝસે બઢ-કર અબ્ર મેરે દીલકા લુટેરા કોન હે,
ઓ લુટેરે ખુદ અરઝ ઓ બે-વફા લે લુટ લે.
મેં તુઝે કાબુમેં કરલું ઓર તુ કબઝા દીલપે કર,
મેં મઝા લુટું તેરા તુ દીલ મેરા લે લુટ લે,

કયેહ તો પેહલે-હી બયઠે હેં લુટા ખસ્તા હુવા,
ઓર અગર ઉસ-પરભી ન-માને તો આ લે લુટ લે,

ગઝલ.—૬૫

હાં રૂયે મુનવ્વર જરા પરદેસે હટાદો-યા ગૌસે મુકર્રમ.
મુશતાક બહોત હું મેં જમાલ અપના દીખાદો-યા ગૌસે મુકર્રમ.
આફતમેં ગીરફતાર હેં ફર્યાદ હમારી-સુનતા નહીં કોઇ,
લો જલ્દ ખબર દેર હે કયા ગમસે છુડાદો-યા ગૌસે મુકર્રમ.
હો-જાયે મેરી આંખોંકો એક રોજ ઝીયારત-હે શૌક નિહાયત,
લિલ્લાહ કભી ચેહ-રયે પુર નુર દીખાદો-યા ગૌસે મુકર્રમ.
અલ્લાહકે તાલીબ તુમ્હીં મતલુબ તુમ્હીં હો-મહબુબ તુમ્હીં હો,
તુમસા હે વલી કોન તુમ્હીં હમકો બતા દો-યા ગૌસે મુકર્રમ.
દીન અહમદે મુરસલકા જો બે-જાનસા હુવા થા-
તુમને કીયા ઝીંદા,
મેરેભી દીલે મુરદાકો લિલ્લાહ જીલાદો-યા ગૌસે મુકર્રમ.
દેખો નિગાહે લુત્ફસે સુલતાને વિલાયત-દો અપની મોહબ્બત,
ઓર યાદ હો જીસ જીસકી મેરે દીલમેં ભુલાદો-
યા ગૌસે મુકર્રમ.

શાગીર્દકી તરફ એક નિગાહે મેહરો અતા હો-
તુમ શાહે વિલા હો,
ઈસ જર રયે ના-ચીઝકો ખુરશીદ બનાદો-યા ગૌસે મુકર્રમ.

ગઝલ—૬૬

બઝમે ઉસ્શાકમેં કયા જાને કીધર દેખેંગે,
દીલ યે દેતા હે ગવાહી કે ઇધર દેખેંગે.
એક દીલ એક જીગર લાયા થા દોનોં છીને,
અબ મેરા પાસ રહા કયા જો ઇધર દેખેંગે.
શમેઅ પરવાનેસે કેહતી હે યે રોકર શબે વસ્લ,
આજકી રાત બચેંગે તો સહર દેખેંગે.
કમ-સીની હે તો નિરાલી હે ઝીદેંભી ઉનકી,
ઉસપે મચલે હેં કે હમ ઝખમે જીગર દેખેંગે.
દમ નીકલતા હે જરા ઠેહરકે જાના સાહેબ,
આખીરી વકત તુમ્હેં એક નઝર દેખેંગે.
રાત અબ ખત્મ હે ચેહરેસે ઉલટતી હે નિકાબ,
આજ હમ આરીઝે ગુલ-ગુંકી સહર દેખેંગે.

ઉસ્તાદી ગાને હિસ્સા-દુસરા.

હમ્દ. ૬૭

મુજકો દીદાર દીખાદે મેરે પ્યારે અલ્લાહ,
અપના દીવાના બનાદે મેરે પ્યારે અલ્લાહ.
મેં નહું-તુહી તો હો જબ તો બડા હોવે મઝા,
યે દુઈ દીલસે ભુલાદે મેરે પ્યારે અલ્લાહ.
અલ્લાહ અલ્લાહકે સીવા ઓર નહો શુગ્લ કોઇ,
મુદ્દઆ મેરા દીલાદે મેરે પ્યારે અલ્લાહ.
તેરે આશીક હુયે જીતને હેં જહાંમેં મશહુર,
વયસા-હી મુજકો બનાદે મેરે પ્યારે અલ્લાહ.
તેરા જલ્વા હો મેરી આંખોંમેં નઝદીક અયાં,
ફીર તો વોહ ક્યાહી મઝાદે પ્યારે અલ્લાહ.

દાદરા. ૬૮

મારી કટરીયા ઘુમાયે-કે ખાજા પ્યારે, અજબ તોરે નયેન,
અરે હાંરે ખાજા પ્યારે અજબ તોરે નયેન-મારી.
છલ લીયો દીનો ધરમ સબ મેરો, કરકે કરજવામેં સયેન,
અજબ તોરે નયેન—મારી કટરીયા.

છબ દીખલાયે બનાયે નૈનનીયાં,
છીન લીયો સુખ ચયેન, અજબ તોરે નયેન–મારી કટરીયા.
અદ્રી વ નબી તેરે જાયેં બલહારી,
સદકે હુસનો હુસેન, અજબ તોરે નયેન, મારી કટરીયા.
દીંદલ–વલી સુધ લીયો બે–દમકી,
વ્યાકુલ રહે દીન રયેન, અજબ તોરે નયેન–મારી કટરીયા.

દાદરા—૬૯

કભી સુરત તો અપની દીખાયા કરો,
દીલે આ શીકકો શાદ બનાયા કરો—કભી.
આતશે હીજ્રમેં જાન જલી હે,
સુઝે ફુરકતમેં અબ ન જલાયા કરો—કભી.
ઈશ્કમેં દીલ મખમુર હુવા હે,
શરાબે મોહબ્બત પીલાયા કરો—કભી.
છાલે તપે હીજરાંસે હેં દીલમેં,
દાગે જીગરકો મીટાયા કરો—કભી.
અર્ઝ દીલે શયદાકી યેહી હે,
તસકીન દીલકી દીલાયા કરો—કભી.

બનજારા—૭૦

હે યે નામે મોહંમદ પ્યારા, કાફી હૈ ઉસીકા સહારા,
હે યે વોહી રસુલે અક–રમ, હે વોહી નબીયે મોઅઝ–ઝમ.
નુર ઉસકા હે આશકારા, હે યે નામે મોહંમદ પ્યારા,
મહબુબ હે બે–શક રબકા, મુખતાર વોહી હે સબકા.
બે–શક વોહ નબી હે હમારા–હે યે નામે મોહંમદ પ્યારા.
ખાલીક કરે જીસકી તાઅરીફ, કયા હમસે હો ઉસકી તૌસીફ.
હરએકને યેહી પુકારા–હે યે નામે મોહંમદ પ્યારા.
કહે સૈયદ–અલી તુ હરઆં, હો દીલસે ઉન–પર કુરબાં.
હોવે દુર તેરા ગમ સારા–હે યે નામે મોહંમદ પ્યારા.

કાલીંગડા—૭૧

બાલમ બહોત રાજી કાલી ચુંદરીયાપે–
કાલી ચુંદરીયાપે બાલમ બહોત રાજી–બાલમ.

દોહા.

કાલે કુંવેકા પાની ન પીયું, કાલે તલાવ ન નહાઉં,
કાલે સૈયાંકી સેજ ન–જાઉં, મેં કાલી પડ–જાઉં.
કાલી ચુંદરીયાપે બાલમ બહોત રાજી—બાલમ.

દોહરા—૭૨

દીખલાદે નયેન એક-બાર, મા-ઝાગકે નયના-વાલે
અલ્લાહકા તુ હે દીલદાર, ઉંચી હે તેરી સરકાર,
મેં ખાદીમ તુ સરકાર, વોહ કાલી કમલીયા-વાલે-દીખલાદે.
તેરા રૂખ હે યા કુરઆન, મેરા દીન હે યા ઇમાન,
તેરે નામકે મેં હરઆન, જપતા રેહતા હું બસ માલે-દીખલાદે.
મુઝે તીબામેં બુલવા-લો, વોહ ચાંદસા મુખ દીખલાદો.
ટુક ઇતના કરમ ફરમાઓ, વોહ પ્યારે ગેસુ વાલે-દીખલાદે.
કીસ દીન દીલમેં આઓગે, ઘરકો મેરે બસાઓગે,
મુજકો શાદ બનાઓગે, એ તીબા બસતી વાલે-દીખલાદે.
કયું હે શાઇકુસે અંજાન, ઉસકા હે તુઝ-પર ઇમાન,
તેરી ચીતવન-કે કુરબાન, એ સુર્મગીં અખીયાં વાલે,-દીખલાદે.

કુમરી—૭૩

તન વારૂં નિસારૂં ધન સજની-રે,
ખલકત સારી જાત હે વારી રે ,
બાજા હે વોહ તેરી દીલબરી રે—તન વારૂં.
તુમરે દરસકો નીસ-દીન પલ-છીન તરસેં મોરે નયેન.
ચાંદસા મુખડા જલ્દ દીખાદો ઠંડે હોં મોરે નયેન.
તન વારૂં નિસારૂં ધન સજની રે—

તુમરે ચમનકે ફુલ હેં ન્યારે ખ્વાજા કુતબુદ-દીન,
કુતુબકે તારે રાજ દુલારે બાબા ફરીદુદ—દીન,
તન વારૂં નિસારૂં ધન સજની રે—
શાને નબી મહબુબે ઇલાહી ખ્વાજા નિઝામુદ-દીન,
જાને અલી કલીયર કે બાસી ખ્વાજા અલાઉદ-દીન,
તન વારૂં નિસારૂં ધન સજની રે—
પીર બશીરકે બલ-બલ જાઉં ડારૂં મેં તન મન વાર,
ઓર **તાજમ્મુલ** કોન હે મોરી નાવકા ખેવન-હાર,
તન વારૂં નિસારૂં ધન સજની રે—

હોરી—૭૪

રંગસે હોરી ખેલુંગી ખ્વાજાકે દરબાર,—
કેસર ઘોલકે રંગ બનાઉં, ભર પીચકારી પી પર મારૂં,
દેખું મેં અજબ બહાર, સાબીરકે દરબાર—રંગસે.
ઇત્ર અબીર ગુલાલ રલાઉં, પાંચોં ચિશ્ત જહાં મેં પાઉં,
છીડકું મેં બાર બાર, સાબીરકે દરબાર—રંગસે.
સુનરે રંગીલે છેલ લલરીયા, પીયાકી બસંતી રંગદે પગડીયા,
મેં તોરે બલહાર, સાબીરકે દરબાર—રંગસે.
મીરાં-શાહ ચલ ખ્વાજાકે દ્વારે, ખ્વાજા મોઇન સબ રંગ ડારે,
અયસો ચતુર ખીલાડ, સાબીરકે દરબાર—રંગસે.

ઠુમરી—૭૫

ફ઼ંસ–ગઈ મેંતો કાલુ બલામેં,—
લામ અલેફ઼ ઓર મીમકા પરદા,
ઉસકો હટા–કર સામને આજા,
દીલમેં અદાયેં ઉતર ગઈ રે—ફ઼ંસ–ગઈ.
ઈનના ખલક–ના દીલસે ભુલા–જા,
નહુનો અક–રબ સબકો બતા–જા.
હીજ્રમેં મરગઈ મરગઈ રે—ફ઼ંસ–ગઈ.

બિહાગ—૭૬

સખીરી મોકો–રે પીયા બીના કલ ના પરે,—
મંદીર અંધેરા મોરી સેજભી સુની,
બીન પીયા જીયરા ડરે—સખીરી.
ખાન–પાન મોકો કછુ ના ભાવે,
નીસ દીન જીયરા જરે—સખીરી.
બીરેહુ અગન મોરે તનમેં ઉઠત હે,
અખીયુંસે નીર ઝરે—સખીરી.
ખોજ કરોરી મોરી સુઘડ સહેલીયાં,
કોન મેરે પીયાકો હરે—સખીરી.

પીયાકા પતા ગુરૂ દેત હૈ જ્ઞાની,
અબ કાહે ફીકર કરે—સખીરી.

ભજન—૭૭

કોઇ પીયો પીયાલા રામ રસકા, બહુયો જાત હૈ નીર,—
ગંગારે જમુના સરસ્વતીજી વાકો નીરમળ નીર.
પ્યાસા હોતો ભરભર પીલે, તટ જમુનાકે તીર—કોઇ.
કામ ક્રોધકો ગરદન મારો, મનસે રાખો ધીર,
રામ ભજનસે લગન લાગે, નીરમલ હોત શરીર—કોઇ.

હોરી—૭૮

બાલમ મોકો અબ ના છુઓ,
મોરી સુરખ ચુંદરીયા મસ્કાય—બાલમ.
સીનેપે મોરે ના મારો પીચકારી,
અંગીયાકો દાગ લગ જાયે—બાલમ.
ગોરેસે ગાલ પર મારકે થપ્પડ,
ઝુલ્ફ દીયો ઉલઝાય—બાલમ.
સન્મુખ મોરે રહો મત ઠાડે,
નીપટ જીયા લલચાય—બાલમ.

જ્ઞાની કહત હે યે શ્યામ તુમનસે,
જીયરા મોરા ઘબરાય—બાલમ.

કાલીંગડા—૭૯

કયા કેહના હાલ ફકીરોંકા, ફકીરોંકા ગુરૂ પીરોંકા—કયા.
કોઇકો પસંદ હે મહેલ હવેલી, માલ ખઝાના હીરોંકા—કયા.
કોઇકો પસંદ હે સુકી રોટી, ઓર બીછાના હસીરોંકા—કયા.
આશીક મસ્ત ફકીર અલ્લાહકે, ભાવ ન પુછે અમીરોંકા—કયા.
ગરીબ ગુનેહ-ગાર આજીઝ અનવર, પાર નહીં તકસીરોકા-કયા.

કાફી—૮૦

હો મેહશર જે ડીં મોંમીનાજા વાલી નબી રસુલ,
વાલી નબી રસુલ, જીનખે કલમું આહે કુબુલ—મેહશર.
અબા-બકર સીદ્દીક ઉમર શાહ, રબજા આહેં મકબુલ,
શાહ ઉસમાન ગની અલી, હીન ચારનકે મત ભુલ—મેહશર.
હસન હુસેન ફરઝંદ અલીજા, બીબી શાહ બુતુલ,
મેહશર જે ડીં મદતું કરંદા, મનકી થીંએં મલુલ—મેહશર.
ચારૂં મજહબ બરહક આહન, સભજા હક મામુલ,
ઇમામ આઝમ-જે મજહબ થે આહું, આંહીયાં નીત મશગુલ—
મેહશર.

ગૌસલ આઝમ મુરશીદ મુંજા, બાગે નબીજા પુલ,
મદતું કર હી અનવર તુહંજો, ગુલામ આહે બેમુલ—મેહશર.

ઠુમરી—૮૧

પીયા ખાજાકે રૌઝેપે જઇયાં—પીયા.
ચુન ચુન ડારૂં મેં રૌઝેપે કલીયાં,
સૈયાં ડારૂં મેં કલીયાં—પીયા.
ઘરમેં ન લાગે જીયરા સૈયાં,
ચમનકો અબ જઇયાં—પીયા.
દરબારમેં ખાજાકે સખીયન મીલકે,
કરો આઓ રંગ રલીયાં—પીયા.
પ્રીતમેં પ્યારે ખાજાકે કૌસર,
અગનસે જો જલીયાં—પીયાં,

ઠુમરી. ૮૨

માલનીયા લાવે ચમેલીકે હાર,
બેલેકે ગજરે હોં જવ-હીકે કંગને,
પેહનુંગી કરકે સીંગાર —માલનીયા.
ગઝબકી આઇ હુઇ હે બહાર ગુલશનમેં.
ખીલા હે ચાર તરફ લાલ-ઝાર ગુલશનમેં
કહાં હેં આયેં ચલેં બાદા-ખાર ગુલશનમેં,

પીયેં પીલાયેં મયે ખુશ—ગવાર ગુલશનમેં.
સાબીર પીયાસે તુ મોહે મીલાદે,
જાઉં મેં તોપે નિસાર —માલનીયા.

દાદરા. ૮૩

મેં અલબેલી અકેલી ખડી સુનરાકી ગલી—
પાંચ રૂપીયે સુનરા માંગે ઘડદે ઘડાદે મોરી ચંપા—કલી,
પાંચ રૂપીયે જડીયા માંગે જડદે જડાદે મોરી ચંપા—કલી.
પાંચ રૂપીયે પટવા માંગે ગુંધદે ગુંધાદે મોરી ચંપા—કલી.
મેં અલબેલી એકલી ખડી સુનરાકી ગલી—

ખમાચ ૮૪.

અગીયા લાગી સુંદર બન જલ—ગયા—
તુમ્હારી ચુપસે મેરી ચુપ ઝબાં હે બોલો તો,
યે મીસ્સી હોટોંપે હે યા ધુંવાં હે બોલો તો.
મેરે તો દીલમેં કુછ ઓરહી ગુમાન હે બોલો તો,
યા લાલી પાનકી હે યા દહનમેં આગ લાગી—
કોયા ઈલાજ અતીબ્બાને ના—રસાઈસે,
યે આખીરશ હુઈ સેહ—હત કીસી દવાઈસે,
યે રંગ ઈશ્કકા હે તેરી આશનાઈસે,

જહે હે લાશ મેરી આતશે જુદાઇસે,
મદદકો પહોંચો સનમ અબ કફનમેં આગ લગી—
મીલા હે નામે ખુદા મુજકો એક સનમ અયસા,
કે જીસકે દેખેસે હોતે હેં સેંકડો શયદા.
બયાં મેં કયા કરૂં ઉસ ગુલકી ભોલી બાતોંકા,
શફકકો દેખકે કેહતા હે નવ-જવાં મેરા,
અજબ તમાશા હે ચરખે કોહનમેં આગ લગી—
ભરે થે કમ-કમે હરએક ગુલકી ઝોલીમેં,
છીડકતે જાતે-થે હંસ-હંસકે રંગે હોલીમેં,
ગુલોંને ઘેર લીયા-થા ઉન્હેં ઠઠોલીમેં.
ગુલાલ ઝુલ્ફોંમેં ઉનકે પડા-થા હોલીમેં,
તો લાલા બોલા-કે મુશ્કે ખુતનમેં આગ લગી—

દાદરા. ૮૫

કડીયાં ન ટુટેં હમારી દેખો હો બાલમાં—
શબે વિસાલ ન ગફલતમેં ટાલીયે સાહેબ,
જો કુછ હોં આપકે અરમાન નીકાલીયે સાહેબ.
જો પી હે મય તો તબીયત સંભાલીયે સાહેબ,
બેહુદ-કે હાથ ન ગરદનમેં ડાલીયે સાહેબ.
કહીં ટુટે ન બૈયાં હમારી હો બાલમાં—

બિહાગ ૮૬.

ચુડીયાં મોરી કરકાંઇ-અરે હાં સૈયાંરે ચુડીયાં મોરી કરકાંઈ-
ચલો હટો મોરી બૈયાં ન-પકડો, હાયરે કલાઇયાં મુરકાંઈ.
—અરે હાં.
સાંવરી સખી ચતરોં ઓરહી કહત કુછ ન સુનત પ્યારો,
જાઓ જાઓ કાહે મોરી નીંદયા ઉચટાઈ—અરે હાં.

કેહરવા.

અપને જાજાકી જોગન બની, જોગન બની બેરાગન
બની-મેંતો-
છુટા પસીના નુરકા રે બોયા ચંબેલી પુલ,
સબ સખીયન મીલ સેહરા ગુંથે પેહને નબી રસુલ—મેંતો
પત્તા ટુટા ડાલસેરે લે-ગઇ પવન ઉડાયે,
અબકે બીછડે કબ મીલેગે દુર પડેંગે જાયે—મેંતો.
ડોલા અંદર સજ રહા હે-બહાર ખડી હે બરાત,
ચારોં પાયે ઉઠ ચલે તો કોઈ ન આયા સાથ—મેંતો.
સોના લેને પીયુ ગયેરે સુના કર ગયે દેસ,
સોના લીયે પીયુ નહીં આયે ભગવા હે-ગયે ભેસ—મેંતો.

દાદરા.

મઝા દેતે હેં કયા ખાજા તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે,
મેં જાનેકી કરતા હું આસ, ખાજા કયું નહીં બુલાતે પાસ,
તેરે તરફસે ખાજા મેરે દીલમેં પડગયે લાલે—મઝા.
મેં જાઉંગા અય યાર, મેરે ખાજાકે દરબાર
હમ ફીરેંગે દોનોં યાર, દોનોં હાથ ગલેમેં ડાલે—મઝા.
યાકુબ ચલો તુમ યાર, અપને ખાજાકે દરબાર,
યેહી મેરે અરમાન જબ નીકલે દીલસે નાલે—મઝા.

ધ્રુરપદ.

વારી જાઉરે ખાજા પ્યારે તુમપર વારનારે, તુમપર વારનારે.
ઉસમાનકે પ્યારે રાજ દુલારે, મેં તુમપર બલહારે.
દરસ દીખાદો બહુરે ખુદાં વોહ યારનારે—વારી.
રશકે કીમયા વોહી બશર હે, લુત્ફકી જીસપર તોરી નઝરહે.
હે સબસે બરહકર બેહતર તોરા દરબારનારે—વારી.
હીજરમેં તોરે ચયેન ન આવે, નીસદીન મોરા જીયા ઘબરાવે,
રોવત કલપત હું મેં તોરે કારનારે—વારી.
આનકે દરપર કયસે નવાઉં રોઝેપે તોરે બલબલ જાઉં,
કુરબાન હે તુમપર કાબીલ અય સરકારનારે—વારી.

કેહરવા:

અજમેર વાલે ખાજા પીયા—ખાજા પીયા મોરે ખાજા પીયા—
અજમેર.
તરસત હેં અંખીયાં તોરે દરસકો—અબ તુ ખુદારા શીકલ
દીખા—અજમેર.
સુલતાને દીં અબ લુત્ફો કરમસે—દરકા તુ અપને ખાદીમ
બના—અજમેર.
નયનનમેં ખાજા નીંદ નહીં હે-જબસે તસવ્વુર તેરા હુવા—
અજમેર.
જીસપર ફીદા હેં જીન્નો બશર સબ-વોહ પ્યારી સુરત હમકો
દીખા અજમેર.
કાબીલકો-દરપે ખાજા પીયા અબ-જલદી બુલાલે બહરે ખુદા—
અજમેર.

દોહરા.

તુમ હો ખુદાકે વઝીર, તુમ હો ખુદાકે વઝીર—હમારે ખાજા.
હીજરમેં તેરે તડપ રહા હું, દીલકો નહીં મેરે ધીર—હમારે ખા.
મેરી ખબર લો સુલતાને આલમ. હુવા રંજો અલમમેં અસીર—
હમારે ખાજા.
કાબીલકો દરપર અપને બુલાલો, અય મેરે પીરોંકે પીર—હમારે.

તમામ શુદ.

ખુશ ખબર !! ખુશ ખબર !!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] અમીરમીયાં [illegible]

[illegible] સુરત.